

Grzegorz Kornacki

Wacław Rzeszutko 1919-2002

Wacław Rzeszutko w środowisku lubelskim był postacią powszechnie znaną i cenioną, m.in. z racji przewodzenia w latach 1980-1988 pracom Miejskiej Rady Narodowej.

Ci, którzy z Nim współpracowali albo zetknęli się w różnych sytuacjach, pamiętają Wacława Rzeszutkę jako człowieka bardzo otwartego i zyczliwego, ogromnie zaangażowanego społecznika i pracownika.

Z niektórymi społecznościami łączyły Wacława Rzeszutkę szczególne więzy. Mocno był związany z mieszkańcami Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Był bowiem jednym z założycieli i długoletnim prezesem LSM.

Spółdzielnią, której był również szczególnie bliski, jest środowisko bibliotekarzy Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego. W latach 1971-1997 był przewodniczącym Koła Przyjaciół Biblioteki im. H. Łopacińskiego.

Praca Wacława Rzeszutki w Kole Przyjaciół Biblioteki, zwłaszcza zgoda na sprawowanie funkcji przewodniczącego, wynikała z autentycznego zainteresowania sprawami kultury, a szczególnie Biblioteki. Był przekonany, że jednym z pierwszych warunków, jakie należy spełnić, aby czytelnictwo książek było powszechne, jest stworzenie łatwego do nich dostępu. Zdawał sobie sprawę, że od prezesa spółdzielni, budującej nowe osiedla, zależy, by oprócz różnych placówek usługowych powstawały w nich również biblioteki. I w tym zakresie bibliotekarze, mieszkańcy Lublina, a zwłaszcza LSM-u, mają Wacławowi Rzeszutce szczególnie dużo do zawdzięczenia. Dzięki Jego staraniom – w kolejno powstających nowych osiedlach - mieszkańcy otrzymali ładne, funkcjonalne, zlokalizowane blisko domu biblioteki: przy ul. Grażyny, Wajdeloty, Juranda, Leonarda, Nadbystrzyckiej.

Wacław Rzeszutko wspierał też bardzo skutecznie działania na rzecz powstania bibliotek publicznych w innych dzielnicach miasta. Angażował swój autorytet i stanowisko przewodniczącego Miejskiej Rady Narodowej w staraniach o rozbudowę gmachu Biblioteki przy ul. Narutowicza, o środki na remonty filii, na działalność oświatową, o dodatkowe kredyty na zakup książek.

W latach 1970-1980, kiedy Wacław Rzeszutko był przewodniczącym KPB i MRN, systematycznie prowadzono remonty i modernizacje lokali bibliotecznych. Dokonywano najwyższych zakupów nowych książek dla WBP. Jednocześnie zakupy dla filii kształtowały się w granicach 35 000-38 000 vol. Średnio jedna filia otrzymywała 1500 nowości rocznie, a duże placówki znacznie powyżej 2000 vol. Szybki wzrost czytelnictwa w Lublinie, a szczególnie wśród mieszkańców LSM-u, to również w znacznym stopniu zasługa Wacława Rzeszutki. Z bibliotekami i bibliotekarzami był bardzo blisko i emocjonalnie związa-

ny, cieszył się naszymi sukcesami. Uczestniczył w uroczystościach, imprezach organizowanych przez Książnicę WBP, ale również przez filie. Pamiętał, aby bibliotekarze byli zapraszani na ważne ogólnomiejskie uroczystości. Wspierał wszelkie działania bibliotekarzy, występował o ich nagradzanie i wyróżnianie, łącznie z przyznaniem zaszczytnej odznaki „Zasłużony dla Miasta Lublina”.

Wacław Rzeszutko dokonał bardzo wiele dla rozwoju i umocnienia sieci bibliotek publicznych w Lublinie, dla utrwalenia ich znaczenia, prestiżu w środowisku. Był przyjacielem i dobroczyńcą zarówno bibliotek, jak i bibliotekarzy Lublina. Pozostanie w ich pamięci.

Wacław Rzeszutko zmarł 1 października 2002 r. Został pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyła liczna grupa bibliotekarzy Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej im. H. Łopacińskiego w Lublinie.

